

לצניז או לאחיו ויחזור ויטרפנה מהם ב"ח אע"ג דלמרינן לעיל (דף 64:) עשה שרור אפותיקי ומכרו אין ב"ח גובה הימנו היינו דוקא מכרו דכיון דליכא קלא לא (ו) אפסדינא ללקוחות * אבל נמנו במחנה דלא שייך פסידא ללקוחות ב"ח גובה הימנו דאין יכול ליתנו מה

קסו א ב מ"י פ"ה
מהלכות נדרים הל'
ו ועיין ב"מ הל"ו סמג
לאהין רמב"ט ט"ז ס"י
רכג סעיף ד:
קסז ג ד מ"י פ"ח מהל'
גילה ואבידה הלכה
ג סמג עשין עג ט"ז ס"ע
ח"מ ס"י שסז סעיף ה:
קסח ה מ"י שם הלכה ד'
ה ועיין בא"ת אבות
וזמ"מ ט"ז ס"י שם ס"י ו:

בחייו ובמותו אם מת לא ירשנו ^אויחידו
לבניו או לאחיו יואם אין לו לזה ובעלי חוב
באים ונפרעים: **גמ'** אמר רב יוסף: אפילו
לארנני של צדקה אמר רב פפא יוצרך
שיאמר זה גזל אבי אמאי נמחילה לנפשיה
מי לא תנן ^במחל לו על הקרן ולא מחל
לו על החומש אלמא בר מחילה הוא אמר
רבי יוחנן לא קשיא הא רבי יוסי הגלילי הא
רבי עקיבא דתניא ^גואם אין לאיש גזאל
להשיב האשם וכי יש אדם בישראל שאין
לו גזאלים אלא בגזל הגר הכתוב מדבר
הרי שגזל הגר ונשבע לו ושמע שמת הגר
והיה מעלה כספו ואשמו לירושלים ופגע
באותו הגר וזקפו עליו במלוה ומת זכה
חלה כמה שבידו דברי רבי יוסי הגלילי
ד' עקיבא אומר ^דהאין לו תקנה עד שיצויה
ר' עקיבא ויהי נזיל לא יצא

אפומיקי לא היה צ"ח חוזר וטורף
מהם דכי היכי דמטלטלי דיתמי לא
משמעדי לצ"ח * ה"נ לא משמעדי
מטלטלי דמקבל מתנה נעל חוב
והוי כאליו נותן להם במתנה כיון
שהוא עצמו אינו יכול לחזור ולטרוף
מן ומיהו נראה דלא חשיב הכא
מה שמחזיר להם כאליו נתן להם
דאינו נותן להם לשם מתנה אלא
סתמא בשתיקה מחזיר להם ואין
דעתו אלא לקיים מצות השבה בעלמא
הלכך לא הויא מתנה ויכול צ"ח
לטרוף מהם והוא ודאי אינו יכול
לחזור וליקח מהן דאז לא היתה
מתקיים השבה כלל אם היה לוקח
בעצמו מה שנתן אצל מה שצ"ח
נוטל ממקיימא שפיר מצות השבה
כיון שבעצמו אין נוטל ומיירא אפי'
בלא אפומיקי:

כ"ח באין וגפרעין. אחר מיתה ואפילו בחייו הו' שרי ככה"ג כדמרינן (גדרס דף מג.) המודר הנאה מחבירו ואין לו מה יאכל ילך אלס פלוני הרגיל אכלו יאמר לו ש' פלוני מודר הנאה ממני ואין לו מה יאכל ואיני יודע מה אעשה לו נותן לו וצא וטול מזה אלא לפי שזה אין רואה שיהנה ממנו כלל בחייו ואין יכול לעשות תקנה אלא מדעתו והא' דלא מני הכא ואס' אין רואה כדקמני רישא משום שארי ודאי^א [אין] רואה אז שמה דוקא אין לו מה יאכל שרי כדקמני גבי המודר הנאה מחבירו אבל אם יש לו מה יאכל אפי'^א [אין] רואה אין לו תקנה בכך ואי' והיאך נפרע ממנו והא' תנן בפרק אין בין המודר (שם דף לג.) המודר הנאה מחבירו שוקל ופוקל ופורע לו חביו ופר' לדוקא בזמנות אשמו אבל שאר חובות

אסור לפרוע דודאי קא משתרשי ליה ואסור וה"ל משתרשי ליה וי"ל
ללא דמי דהתם כיון שמתחייב למי שפרע בעצורו אם יפרע צחם
בעצורו א"כ מהגדלו ואסור אבל הכא מה שצאים צ"ח ונפרעין מן
הנכסים אין זה נהנה מן הנכסים וההיא דהולך אלל חנוני לא
תקשה דהתם דרך מתנה מ"ירי שהחנוני נותן לזה פירות במתנה
וחסור ומקבל מזה מעות דרך מתנה אבל הא דלאמר דורה השותפין
(שם ע"מ: א') (קונס אשתי שאני נגיתין לך כו' ור"ם צ"ל
ונפרעין מבעל בשלמא קונס אשתי נהנה לאשתי איכא למימר במזומות
אשתי ואליבא דחנן אלא קונס אשתי נהנה לך משמע שאומר לחבירו
נמלא שהוא פורע חובו ויש לומר כגון שלוח הימנו על מנת שלא
לפרוע דהשתא אין נהנה כלום במה שפורע חובו וא"ת וכי
בשופטני עסקינן שילוח ע"מ שלא לפרוע וי"ל שהוא אוהבו שלא
יניח מלפרוע בעצורו: **א"ל** אמר רב ששית הא והא ר' יוסי
הגלילי. וא"ת ואמאי לא מוקי מתני' כר' עקיבא ומודה ללחאריני
מזי מחיל לנפשיה לא מזי מחיל וצוקפו עליו במלוה אוהו דפליג עליו
ר' עקיבא ארבי יוסי דלא חשיב ליה זקיפה כמו מחילה דלחאריני
וי"ל דרב ששט סבר כיון דמחילה דלחאריני מועלת זקפו נמי מועיל
לכ"ע וכיון דלאמר ר' עקיבא דוקפו במלוה אינו מועיל א"כ דאי
ס' דמחילת אחרים נמי אינו מועיל הלכך לא מתוקמא מתני' כר'
עקיבא דקמי' במתמיהין מחלו לו את הקרן משמע דמחילת אחרני מועלת
ע' אי לא מזי מחיל לנפשיה הלכך רבי יוסי דקאמר וזה הלא במה
א כוותיה אלא כרבי עקיבא ומודה רבי עקיבא דלחאריני מזי מחיל
וקפו במלוה לא מזי מחיל לנפשיה כיון דליכא מחילה דלחאריני:
אלא

אזכרה